



Nei til EUs Arbeidsplan 2020–2022

Vedtatt av Nei til EUs landsmøte 7. november 2020

GRUNNLAG	3
DEN POLITISKE SITUASJONEN	3
ALLIANSEBYGGING	4
POLITISKE HOVEDSAKER	4
EØS-AVTALEN SKAL ERSTATTES AV EN JEVNBYRDIG HANDELSAVTALE MED EU	4
EUs UNIONSPROSJEKT I KRISETID	6
FORSVAR AV ARBEIDSLIV OG VELFERDSSTAT	6
NATURRESSURSER, NÆRINGSPOLITIKK OG LIVSKRAFTIGE LOKALSAMFUNN	7
UAVHENGIG MILJØ- OG KLIMAPOLITIKK	8
EN SOLIDARISK VERDENSORDEN	9
FOLKEBEVEGELSEN OG ORGANISASJONEN NEI TIL EU	10
EN STERK ORGANISASJON MED TYDELIG LEDELSE	10
KONTINUERLIG LÆRING OG KOMPETANSEHEVING	11

Grunnlag

Nei til EU er grunnlagt for å hindre at Norge skal bli medlem i Den europeiske union. Nei til EU kjemper mot flytting av politisk makt fra Norge til EU. I dag skjer dette særlig gjennom EØS-avtalen, men også ved at EU beveger seg mot å bli en politisk union som kan gripe direkte inn i norsk suverenitet uten å gå via ESA. Skal norsk folkestyre og suverenitet fullt ut komme til uttrykk, er oppsigelse av EØS-avtalen og gjenoppretting av råderetten over lovgivning, velferd og arbeidsliv nødvendig. I EU er folkevalgte politiske organer pålagt å dele makten med utpekte toppbyråkrater som ikke står direkte til ansvar for folkeviljen gjennom valg. Gjennom EØS blir Norge en del av dette demokratiske tomrommet i EU og unionens indre marked. Det skjer ved at Stortinget, tross formell vedtaksmyndighet og anledning til bruk av veto, aksepterer at unionslovgivningen i EU står over norsk lov. Et kjernepunkt i argumentasjonen mot EØS er derfor at all lovgivningsmakt skal føres tilbake fra EU-institusjonene i Brussel til Stortinget. Samtidig som Nei til EU fastholder arbeidet med å få EØS-avtalen erstattet av en jevnbyrdig handelsavtale, skal organisasjonen også styrke informasjonsvirksomheten om utviklingen i EU og beredskapen mot norsk EU-medlemskap.

Nei til EU samler EU- og EØS-motstanden ved å ivareta rollene som medlemsorganisasjon, meningsbærer og som koordinator på nei-siden. Vi arbeider for at Norge skal ha en fri og selvstendig rolle i internasjonal politikk, for at grunnleggende demokratiske verdier blir ivaretatt, og for at våre naturressurser blir forvaltet og utviklet av norske myndigheter og institusjoner.

For at Nei til EU skal være en sterk politisk kraft å forholde seg til i årene framover, bør det fokuseres mer på å bygge breie allianser og samle tillitsvalgte, politikere og vanlige folk for å finne gode politiske løsninger. Nei til EU skal være en kunnskapsbank som sikrer god kunnskap og fakta i debatter og i utvikling av ny politikk.

Den politiske situasjonen

I over ti år har det vært sammenhengende nei-flertall i Norge. Dette er svært gledelig, men byr samtidig på utfordringer for rekrutteringen av nye medlemmer. EØS-debatten er imidlertid intensivert på flere måter, spesielt i spørsmålet om suverenitetsavståelse på en rekke viktige politikkområder som energi, arbeidsliv, jernbane m.fl.

EU er preget av sterke økonomiske, sosiale og politiske motsetninger. EUs krav om innskrenkninger av faglige rettigheter, reduksjon i lønninger og mindre penger til velferdsordninger har forsterket sosial nød og arbeidsledighet i flere medlemsland. Håndteringen av migranter er et annet område som splitter EU og forsterker motsetninger mellom nord og sør, øst og vest. Samtidig arbeider EU-kommisjonen for en stadig tettere union på flere områder. Foruten pengepolitikken, utenriks- og militærsamarbeid, gjelder dette også politikkområder som energi, arbeidsmarked og transport. Denne utviklingen trekker EU i retning av en politisk føderasjon, et «Europas forente stater». Tilsynet med landene skjerpes gjennom nærmere 40 byråer og forvaltningsorganer i EU som skal følge opp og håndheve EU-reglene. For Nei til EU er folkestyre og nasjonal suverenitet grunnleggende.

EU-byråene griper inn i nasjonal suverenitet på en måte som bryter med prinsippene for EØS-avtalen. I EØS skal Norge og EFTA-landene være en egen pilar, som ikke er underlagt EU, det såkalte to-pilarsystemet. Det er en omgåelse av dette prinsippet når EUs finanstilsyn og EUs energibyrå ACER instruerer norske myndigheter gjennom kopivedtak. Det er også et direkte

brudd på dette prinsippet når EUs jernbanebyrå ERA kan fatte vedtak med direkte virkning i Norge. Det samme gjelder den varslede prosedyreforordningen der ESA ikke lenger skal gå via regjeringen, men gå direkte på enkeltbedrifter for å få utlevert informasjon og med rett til å bøtelegge.

Både ACER og den nyopprettede arbeidsmyndigheten ELA får rett til å opprette avdelingskontor i Norge og dermed unngå å gå veien om norske myndigheter. Meldepliktdirektivet krever forhåndsgodkjenning fra EU av alt som kan tenkes å være omfattet av tjenstedirektivet.

I krisepakken som er vedtatt i forbindelse med pandemien våren 2020, har EU også etablert felles lån innen unionen og innført avgifter som betales direkte til EU, noe som er nok et skritt i retning av en tettere union med utstrakt overnasjonal styring.

Til tross for to tapte folkeavstemninger – og en tydelig utvikling i føderal retning innen EU – har ulike norske regjeringer søkt å intensivere norsk EU-tilpasning. Nei til EU må være forberedt på en kontinuerlig EU-kamp og stå for en pådriverrolle i motstanden mot EØS-avtalen. Historien har vist at spørsmålet om ny medlemskapssøknad kan bli reist igjen.

Alliansebygging

I et samfunn som blir mer splittet, gjennom hatretorikk, valgpåvirkning og falske nyheter ser vi hvor viktig det er å stå opp for verdier som frihet, likhet og demokrati. Det er derfor viktig at Nei til EU er en samlende organisasjon som alltid tør å ta de vanskelige diskusjonene. Vi skal være saklige og etterrettelige i all kommunikasjon, og vise respekt for alle, også meningsmotstandere. Nei til EU skal være opptatt av å bygge brede allianser med alle partier, organisasjoner og tillitsvalgte som er naturlige samarbeidspartnere i motstanden mot EU-medlemskap.

Tiltak:

- Opprette møteplasser både nasjonalt og lokalt for organisasjoner, partier og tillitsvalgte for å diskutere og utvikle politikk.
- Utvikle allianser som støtter kampen mot myndighetsoverføring til EU, uavhengig av synet på EØS-avtalen.
- Bidra til bedre kunnskap og debatt om norsk EU-medlemskap i det offentlige rom.
- Arbeide for at vervekampanjer skal innrettes mot alle relevante organisasjoner og partier som deler Nei til EUs politikk.
- Videreutvikle organisasjonshåndboka til Nei til EU for å utarbeide retningslinjer for hvordan Nei til EU skal være en inkluderende organisasjon med breie debatter og ulike meninger.

Politiske hovedsaker

EØS-avtalen skal erstattes av en jevnbyrdig handelsavtale med EU

Nei til EU arbeider for at Norge skal si opp EØS-avtalen og etablere en ny handelspolitikk overfor EU. Siktemålet er at handelspolitikken ikke lenger skal binde oss til EUs markedsfriheter. I stedet skal handelsforbindelsen ta utgangspunkt i gjensidige og jevnbyrdige forpliktelser og interesser mellom Norge og EU-landene. Fagbevegelsens krav om utredning

av alternativene til EØS blir viktig å følge opp fram mot og i etterkant av stortingsvalget høsten 2021.

Det strategiske målet er at Stortinget gjør de nødvendige vedtakene for å si opp EØS-avtalen og tar initiativ til forhandlinger om en handelsavtale med EU. Nei til EU kan etter nærmere vurdering reise det politiske kravet om rådgivende folkeavstemning om EØS-avtalen som et virkemiddel for å nå målet om å si opp avtalen.

Mens befolkningen er delt på midten i spørsmålet om EØS eller handelsavtale med EU, har det siden EØS-avtalen ble inngått, vært et bredt og stabilt flertall på Stortinget som støtter EØS-avtalen.

Det langsiktige arbeidet med å snu stortingsflertallet bør ta utgangspunkt i det overordnede spørsmålet om suverenitetsavståelse og i den økte motstanden mot bestemte direktiver og enkeltsaker knyttet til EØS, både i befolkningen og på Stortinget. Nei til EU har et særlig ansvar for å sette innholdet i slike saker i sammenheng med drivkreftene i EUs indre marked og helheten i EØS-avtalen.

Nei til EU vil jobbe for at handlingsrommet utnyttes bedre innenfor dagens rammer så lenge vi er i avtalen – for å forsvare norsk suverenitet og selvstyre. Vi vil også kreve at norske myndigheter aktivt bruker reservasjonsretten og andre tilgjengelige virkemidler når faglige rettigheter, styrkeforholdet i norsk arbeidsliv og øvrige fortrinn ved den norske samfunnsmodellen utfordres.

Tiltak:

- Intensivere arbeidet med å informere om de negative virkningene av EØS-avtalen, spesielt rettet mot hvordan demokrati, maktfordelingsprinsippet og norsk suverenitet rammes.
- Arbeide for et flertall mot omstridt EØS-lovgivning i Stortinget.
- Følge opp Fellesforbundets krav om utredning av alternativene til EØS, både innad i fagbevegelsen og overfor partiene fram mot og etter valget neste høst.
- Formidle informasjon om den markedsadgangen eksisterende handelsavtale med EU gir (1973-avtalen), WTO-rammeverket og hva en ny jevnbyrdig handelsavtale vil inneholde.
- Følge brexit-forhandlingene om ny handelsavtale tett for å vise hvordan Storbritannias endrede handelsstatus overfor unionen kan legge grunnlaget for et nytt og mer jevnbyrdig økonomisk handelsforhold mellom Norge og EU.
- Vise hvordan EØS-lovgivningen i flere aktuelle saker bryter med Grunnlovens krav til suverenitetsavståelse.
- Bekjempe undergraving av suverenitetsvernet som ligger i EØS-avtalens to-pilarsystem.
- Fremme kunnskap om hva som er forpliktelser gjennom EØS-avtalen, og hva som er underlagt nasjonalt selvstyre og suverenitet.
- Få fram hva en oppsigelse av EØS-avtalen vil bety for håndhevelse av nasjonal suverenitet, arbeidsliv og handel med utlandet.
- Kreve at stortingspolitikkerne aktivt forholder seg til EØS-relevant lovverk fra EU og påvirker forhandlingene i EU for å fremme norske interesser.
- Foran valget i 2021 må Nei til EU aktivt arbeide for at flest mulig EU-motstandere blir representert på Stortinget. Forut for valget må Nei til EU stille spørsmål til de aktuelle stortingskandidatene om deres holdning til EU og EØS-avtalen

EUs unionsprosjekt i krisetid

Da koronaviruset traff Europa våren 2020, fremsto EU først som handlingslammet. Det var medlemslandene selv, og ikke Brussel, som måtte ta initiativ for å begrense smittespredningen. Stengte grenser for å begrense smitten og støttepakker for å holde næringslivet flytende ble nødvendig tiltak som forutsatte at EUs grunnprinsipper om fri flyt og konkurranse ble satt til side. Når Italia og Spania er blitt særlig hardt rammet av koronaviruset, er et bakteppe de store kuttene som er gjort i helsevesenet, etter påtrykk fra EU. Siden har EU forsøkt å svare på krisesituasjonen ved å bygge enda mer union. Det såkalte krisefondet skal delvis finansieres ved at EU-kommisjonen låner penger på vegne av EU i fellesskap. Dette oppfattes av EU-kritiske partier og bevegelser som positivt. Samtidig er dette et stort steg videre i retning «Europas forente stater», der EU blir en mer sentralisert budsjettunion med enda sterkere styring av finanspolitikken fra Brussel. Motsetningene i EU er sterke og synlige, både ved at classeskillene øker og at velferdsordninger svekkes.

Tiltak:

- Sammenstille hvordan EU overtar mer og mer myndighet og flere fullmakter fra medlemslandene, herunder sentralisering av makt hos EUs sentralbank.
- Vise at EUs nye krisefond også vil bety tettere økonomisk styring fra Brussel overfor medlemslandene.
- Spre informasjon og legge til rette for oversettelse av argumentasjon og artikler som kan bidra til økt gjensidig forståelse mellom folk og land og styrke unionsmotstanden innad i EU-landene og i Norge.
- Framskaffe ny kunnskap og drive opplysning om fordelene med at Norge står utenfor eurosamarbeidet og kan føre en selvstendig penge- og rentepolitikk.
- Vise hvordan EUs knippe av byråer får direkte myndighet både i EU-land og i Norge.

Forsvar av arbeidsliv og velferdsstat

EU har mer makt over europeisk arbeidsliv enn noen gang tidligere gjennom stadig tettere lovgivning og økonomisk styring over medlemsstatene. Også i Norge er viktige sider ved arbeidslivssystemet kommet under press ved at EØS-lovgivningen har forrang foran lovgivning og tariffavtaler. Dette bidrar til å svekke faglige og sosiale rettigheter for arbeidstakere i Norge, ofte med sosial dumping og arbeids- og skattekriminalitet som resultat.

I velferdspolitikken innebærer varig økonomisk lavkonjunktur, innstrammingspolitikk og økende økonomiske forskjeller i EU press mot velferdsordningene i medlemslandene. Også for Norge er konkurranseinretningen av EUs indre marked en trussel mot drift og finansiering av offentlige tjenester.

Tiltak:

- Samarbeide med fagbevegelsen sentralt og lokalt for å stille krav overfor partiene om omstridte direktiver, reversering av vedtatte direktiv som Acer-vedtaket, krav om avvikling av bemanningsbransjen og opphevelse av kabotasje.
- Framheve hvordan ungdom og unge arbeidstakere rammes hardest av den økonomiske politikken til EU og medlemsstatene, og et arbeidsmarked med stadig dårligere jobber innenfor EUs indre marked.

- Vise hvordan EUs indre marked og EØS-avtalen legger til rette for kommersialisering og anbudsutsetting av offentlige tjenester, med særlige konsekvenser for kvinners arbeidsplasser, lønn, pensjon og arbeidsvilkår.
- Arrangere faglige konferanser og eget seminar i tilknytning til Trondheimskonferansen.
- Videreutvikle kontakt og samarbeid med fagbevegelse, fagforbund, fagforeninger og LOs nettverk av lokalavdelinger.
- Opprette og støtte opp om faglige utvalg i Nei til EUs fylkeslag der det er grunnlag for dette, og etablere et nettverk av faglige kontakter i klubber, fagforeninger og LOs lokalorganisasjoner.
- Følge med på ESAs behandling av seriøsitetsbestemmelser for kommunale anbud (som Oslo-modellen), og vise hvordan EØS gjør det vanskelig å håndheve seriøsitetskrav.
- Følge med på planene om minstelønn i EU, og vise hvordan det strider mot den nordiske modellen for lønnsdannelse.
- Arbeide for at norske myndigheter aktivt bruker reservasjonsretten i EØS-avtalen i flere saker som har betydning for faglige rettigheter, den norske modellen og andre norske ordninger.
- Vise hvordan meldepliktdirektivet griper inn i det kommunale demokratiet og hvordan prosedyreforordningen gir ESA rett til å gå direkte på offentlige bedrifter og kunne bøtelegge.

Naturressurser, næringspolitikk og livskraftige lokalsamfunn

Næringsmiddel- og prosessindustri foredler naturressurser, og Nei til EU vil ha nasjonal forvaltning av naturressursene. Det er avgjørende at Norge kan utnytte naturlige konkurransefortrinn og står fritt til å føre en politikk som målrettet utvikler nasjonalt næringsliv. Ulike støttetiltak, som differensiert arbeidsgiveravgift, er viktige for å føre en selvstendig nærings- og distriktspolitikk.

Nei til EU mener at en selvstendig landbruks- og fiskeripolitikk er en forutsetning for en aktiv distriktspolitikk. Et sterkere tollvern er avgjørende for landbruket, næringsmiddelindustrien og tilknyttede næringer. Landbrukspolitikken er formelt unntatt EØS-avtalen, men påvirkes gjennom EØS-avtalens artikkel 19 om handel med landbruksvarer og protokoll 3.

En selvstendig fiskeripolitikk har ført til at Norge har en mer robust forvaltning av fiskebestandene enn i EUs felles fiskeripolitikk, som ikke er bærekraftig og preget av konflikter. Handel med fiskeprodukter følger reglene i EØS-avtalens protokoll 9 og ellers reglene om fri flyt, med unntak fra investerings- og etableringsfrihet i fiskeflåten. Nei til EU ser det som viktig med felles eierskap i fiskeripolitikken, for å sikre arbeid, inntekt og vedlikehold av kyst- og fjordsamfunn.

Nasjonalt kontroll med vannkrafta gjorde Norge til et industriland. Tilslutningen til EUs tredje energimarkedspakke, nye forordninger og direktiv og energimarkedspakke 4 overfører kontrollen til EU. Norge kan ikke lenger begrense eksport av strøm for å bevare en rimelig strømpris for industri og oppvarming av våre hjem.

Tiltak:

- Spre kunnskap om ny landbruks-, fiskeri-, energi- og distriktspolitikk i EU.
- Bidra til debatt om artikkel 19-forhandlingene og støtte kravet om å opprettholde dagens tollvern.

- Arbeide for at Norge beholder retten til selv å bestemme i spørsmål rundt import, dyrking, merking og bruk av GMO.
- Videreføre og styrke samarbeidet med organisasjonene i primærnæringene og organisasjoner som arbeider for mattrygghet.
- Jobbe for en fiskeripolitikk som ivaretar det norske folks felles eierskap til viltlevende fisk.
- Belyse EØS-borgernes rett til fangst på norske fiskeressurser.
- Arbeide mot EUs krav om å fiske snøkrabbe på norsk sokkel, og synliggjøre hvordan EU ignorerer Høyesteretts dom om suverene retter for fiske av snøkrabbe.
- Bygge kunnskap om vilkårene for fiskerinæringen ved et alternativ til EØS.
- Dokumentere eksempler der EØS-regler og ESAs tilsyn begrenser mulighetene for industriell utvikling i Norge.
- Gjennomføre ACER-søksmålet for å vise at suverenitetsavståelsen til ACER og ESA med vedtaket av Energipakke 3 er i strid med Grunnloven, og stanse videre myndighetsoverføring til EU på energiområdet (Energipakke 4).
- Jobbe for at Norge viderefører en differensiert arbeidsgiveravgift i sin opprinnelige form.
- Arbeide for at det nasjonale selvstyret over fiskeri- og landbrukspolitikken ikke innskrenkes gjennom framtidige forhandlinger med EU.
- Opprette en faggruppe som undersøker situasjonen når det gjelder norsk digital sjølråderett, og hvordan EØS avtalen påvirker dette. Bygge nettverk mot digitale fagmiljøer.

Uavhengig miljø- og klimapolitikk

Norge er tett knyttet til EUs klimapolitikk, både som del av EUs kvotesystem og klimaavtalen med EU om andre sektorer. På grunn av EØS-avtalen måtte Norge senke miljøstandardene for blant annet kjemikalier og tilsetningsstoffer i importerte næringsmidler. Klimavoteprisen er lav, noe som ikke motiverer til videre utslippskutt og hindrer teknologiutvikling.

Kvotesystemet og de såkalte fleksible mekanismene tillater de rikeste landene å kjøpe seg fri fra egne klimakutt, inntil videre. Nei til EUs klimarapport viser at når Norge underlegger seg EUs klimapolitikk, bidrar ikke det til en klimanøytral omstilling her hjemme. EU er bygd på prinsippene om fri flyt og harmonisering, som betyr mer klimafiendtlig transport og gjør det vanskelig å sette bedre miljøkrav.

EU-kommisjonen har lansert en Green Deal-strategi som skal bidra til å gjøre EU klimanøytral innen 2050. Nei til EU stiller store spørsmål til hvordan dette målet skal være mulig å nå i et system der fri flyt av varer og tjenester overstyrer alt, og er svært bekymret for hva dette vil si for våre muligheter til å velge gode klimaløsninger i Norge. Nei til EU mener også det er fare for at EUs Green Deal fører til tiltak som skaper økte utslipp eller miljøbelastninger andre steder i verden enn i EU. Klima- og miljøproblemene er globale, og verden er større enn EU.

EUs energiunion skal gjøre energi til den femte frihet i det indre marked. Fri flyt av strøm kan hindre klimasmart produksjon i Norge, blant annet ved at høyere strømpris kan føre til at kraftkrevende industri blir flyttet ut av Norge. Det er også en trussel mot verdifull natur gjennom å legge til rette for mer utbygging av vindkraft på land og effektkjøring i vassdragene. Vindkraft på land må underlegges konsesjon, offentlig eierskap samt skattlegges på linje med vannkraft.

Norge har et større handlingsrom for å være en pådriver i klimaforhandlinger og internasjonal miljøpolitikk ved å stå utenfor EU.

Tiltak:

- Arbeide for at Norge fører en selvstendig miljø- og klimapolitikk som er mer ambisiøs enn EU, og som ikke lar seg begrense av EU/EØS-regler.
- Arbeide for at Norge ikke binder seg til EU på en måte som vanskeliggjør gode løsninger for innenlands klimakutt.
- Jobbe for at Norge bruker vetoretten eller krever unntak fra EU-regler som hindrer ambisiøs norsk miljøpolitikk.
- Arbeide for at Norge hever miljøstandarder for kjemikalier og tilsetningsstoffer i næringsmidler.
- Kreve en mer restriktiv grensek kontroll for farlig biologisk materiale og levende dyr.
- Påvise miljøkonsekvensene ved norsk tilknytning til EUs energiunion.
- Skolere egen organisasjon om EUs klimapolitikk, «Green Deal», og hvilke konsekvenser den har for Norge.
- Søke samarbeid med natur- og friluftsansjoner.

En solidarisk verdensorden

Nei til EU ønsker samhold og samhörighet mellom folk på tvers av kontinenter og verdensdeler. Internasjonalt samarbeid mellom selvstendige stater er en forutsetning for en solidarisk verdensorden. Verden er et større fellesskap enn det EU kan tilby.

Å stå utenfor EU er en forutsetning for at Norge kan føre en selvstendig, solidarisk handelspolitikk og tale med en uavhengig stemme i internasjonale fora. EUs handelspolitikk overfor fattige land er preget av at EU tar del i et ressurskapplop for å gjøre seg ledende i verdensøkonomien. Land i sør gis ikke mulighet til demokratisk forankret utvikling med sikte på å bygge egen industri og institusjoner.

Gjennom Schengen-samarbeidet knyttes Norge til usolidariske fellesordninger for flyktninger og asylsøkere som kommer til Europa. Schengen legger ansvaret for flyktningene på land som Italia og Hellas, noe som fører til utilstrekkelig hjelp til mennesker i nød.

Det er ikke i tråd med norske interesser når regjeringen knytter Norge tettest mulig til EUs felles sikkerhets- og forsvarpolitikk. EUs militære samarbeid PESCO skyter fart, med mål om å styrke unionens militære kapasitet.

Tiltak:

- Videreføre samarbeidet med miljøbevegelsen, kvinneorganisasjoner, solidaritetsorganisasjoner og alterglobaliseringsbevegelsen.
- Synliggjøre EUs manglende solidaritet med verdens fattige, blant annet gjennom å skape debatt om EUs frihandelsavtaler, investeringsavtaler og ressursavtaler.
- Følge utviklingen i forhandlinger om handels- og investeringsavtaler i WTO og mellom USA og EU, blant annet knyttet til tjenester og elektronisk handel.
- Kreve at Norge trekker sitt bidrag til EUs innsatsstyrker, går ut av EUs felles innkjøpsordning for militærmateriell og innstiller deltakelse i forsvarsfondet EDF. Norge skal heller ikke involveres i militæralliansen PESCO eller tilsvarende intervensjonsstyrker for EU-land.
- Arbeide for at Norge går ut av Schengen-samarbeidet og grensestyrken, og føre diskusjonen om alternative former for grensesamarbeid og ansvar overfor flyktninger i Europa.

- Aktivt jobbe for en solidarisk forankret EU-debatt og kritikk, både i Norge og blant våre internasjonale samarbeidsorganisasjoner.

Folkebevegelsen og organisasjonen Nei til EU

En sterk organisasjon med tydelig ledelse

En sterk organisasjon som favner bredden i nei-alliansen, er en av Nei til EUs største styrker i kampen mot EU og EØS. Politisk gjennomslag vil avhenge av fortsatt organisasjonsbygging både sentralt og i fylkene.

Det er overordnet viktig å skape trygge og motiverende arenaer hvor alle kan engasjere seg. Medlemmene er vår viktigste ressurs. Vårt mål er at flere skal melde seg inn i Nei til EU, og at våre medlemmer skal være de best skolerte på EU-saker. Derfor vil medlemsverving være et kontinuerlig og nødvendig arbeid. Samarbeidet med Ungdom mot EU er viktig for å sikre rekruttering og en videreføring av EU-motstanden.

Det er først og fremst kunnskap om og arbeid med de politiske sakene i EU- og EØS-sammenheng som utløser engasjement og skaper grunnlag for godt samarbeid i Nei til EU og nei-alliansen. Alle ledd i organisasjonen bør velge politiske saker som prioriteres innen skolering og utadrettet virksomhet.

God og tydelig ledelse er viktig for at Nei til EU skal nå sine mål. Alle med tillitsverv tar både et politisk og organisatorisk ledelsesansvar og skal bidra til å skape en trygg og inkluderende organisasjon.

Korona-pandemien har lagt drastiske begrensninger på organisasjonslivet og vil prege aktivitetene til Nei til EU i kommende landsmøteperiode. Det er viktig at organisasjonen tar høyde for denne situasjonen, gjør klare politiske og organisatoriske prioriteringer, og iverksetter tiltak for å holde aktivitetsnivået oppe gjennom korona-perioden.

Tiltak:

- Styret skal tidlig i landsmøteperioden utarbeide og gjennomføre tiltak som er viktige for å holde den politiske og organisatoriske aktiviteten i gang i fylkeslag, lokallag og utvalg.
- Styret skal vurdere om det er aktiviteter og arbeidsformer som kan styrkes og økes i omfang i korona-perioden: Satsing på skolering og studiesirkler i mindre grupper, både fysisk og digitalt, samt planmessig medlemsverving over tid er to eksempler på slike tiltak.
- Prioritere rekruttering av nye medlemmer gjennom satsing på nasjonale verveuker, samt gjennomføre gjenvervingsarbeid minimum to ganger årlig.
- Styrke det politiske og organisatoriske samarbeidet med Ungdom mot EU.
- Skolere fylkeslagenes valgkomiteer for å sikre gode, inkluderende og ryddige valgprosesser.
- Utarbeide opplegg for å ta imot nye medlemmer.
- Sørge for at retningslinjer for trygg organisasjon gjøres kjent og legges til grunn for all aktivitet i Nei til EU.
- Utvikle administrative verktøy og metoder som gjør det enklere å drive tillitsvalgtarbeid.
- Utvikle årshjul, maler og annet verktøy som forenkler det administrative arbeidet som tillitsvalgt.
- Utarbeide plan for arbeids- og oppgavefordeling blant styrets medlemmer, og sikre at styret er en synlig og aktiv aktør i hele organisasjonen.

- Verve flere kvinner til organisasjonen, blant annet ved å arrangere en kvinnepolitisk konferanse og ha kvinnekontakter i hvert fylkeslag.

Kontinuerlig læring og kompetanseheving

Et høyt prioritert arbeidsområde i Nei til EU er å spre kunnskap, informasjon og fakta om aktuelle og viktige saker. Aktuelle tema må forstås ut fra et historisk, et nåtidig og et framtidsrettet perspektiv. Gjennom kontinuierlig læring skal organisasjonens tillitsvalgte og medlemmer arbeide sammen for å nå fastlagte mål. Skolering skal finne sted på konferanser, møter, studieringer, selvstudium m.m.

Tiltak:

- Styret skal identifisere og prioritere områder for skolering med utgangspunkt i gjeldende arbeidsplan.
- Styret skal utarbeide et grunnskoleringsopplegg om EU og EØS som aktivt tilbys nye medlemmer, ungdom og lokal- og fylkeslag i organisasjonen.
- Styret skal utarbeide et skoleringsopplegg for organisasjonsarbeid i Nei til EU som tilbys lokal- og fylkeslag.
- Det skal etableres digitale læringsplattformer for bruk både sentralt og lokalt.
- Fylkeslagene skal i løpet av året arrangere politisk og organisatorisk skolering for sine tillitsvalgte og medlemmer.